

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie T-279/02 Degussa AG przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił w części skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/674/WE z dnia 2 lipca 2002 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 Porozumienia o EOG (Dz.U. L 255, str. 1) — Kartel dotyczący rynku metioniny — Wymogi zasady nullum crimen, nulla poena sine lege w odniesieniu do systemu grzywnien przewidzianego w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/62

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Evonik Degussa GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.*
- 3) *Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln — Niemcy) — Brigitte Bosmann przeciwko Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen

(Sprawa C-352/06) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Świadczenia rodzinne — Zawieszenie prawa do świadczeń — Artykuł 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 10 rozporządzenia (EWG) nr 574/72 — Obowiązujące przepisy prawne — Przyznanie świadczeń w państwie członkowskim miejsca zamieszkania, które nie jest państwem właściwym)

(2008/C 171/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Brigitte Bosmann

Strona pozwana: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Köln — Wykładnia art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2) — Wykładnia art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 74, str. 1) — Wykładnia art. 39 WE — Wykładnia zasad ogólnych — Prawo do zasiłku na dzieci pozostające na utrzymaniu — Zawieszenie świadczeń wypłacanych w państwie miejsca zamieszkania — Prawo do świadczeń tego samego rodzaju w państwie miejsca zatrudnienia

się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2) — Wykładnia art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 74, str. 1) — Wykładnia art. 39 WE — Wykładnia zasad ogólnych — Prawo do zasiłku na dzieci pozostające na utrzymaniu — Zawieszenie świadczeń wypłacanych w państwie miejsca zamieszkania — Prawo do świadczeń tego samego rodzaju w państwie miejsca zatrudnienia

Sentencja

- 1) Artykuł 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. 1971 nie stoi na przeszkodzie temu, aby pracownik migrujący, który podlega systemowi zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia, otrzymywał na podstawie ustawodawstwa krajowego państwa członkowskiego miejsca zamieszkania świadczenia rodzinne w tym państwie.
- 2) Do sądu krajowego należy ustalenie, czy kwestia tego, że pracownik, znajdujący się w sytuacji takiej jak skarżąca w postępowaniu przed sądem krajowym, powraca po każdym dniu pracy do gospodarstwa domowego, znajdującego się w danym państwie członkowskim, ma znaczenie dla oceny, czy taki pracownik spełnia warunki przyznania spornego świadczenia rodzinnego w tym państwie na podstawie jego ustawodawstwa.

(¹) Dz.U. C 281 z dnia 18.11.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — Feinchemie Schwebda GmbH, Bayer CropScience AG przeciwko College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(Sprawa C-361/06) (¹)

(Środki ochrony roślin — Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu — Etofumesat — Dyrektywy 91/414/EWG i 2002/37/WE — Rozporządzenie (EWG) nr 3600/92 — Wniosek o otwarcie procedury ustnej na nowo)

(2008/C 171/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen